

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΗΛΙΑΡΟΥΣΙΩΝ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΟΥ
ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ
ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΥΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapostoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 24 Φεβρουαρίου 2013

Κυριακή ΙΣΤ' Ματθαίου
ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ.

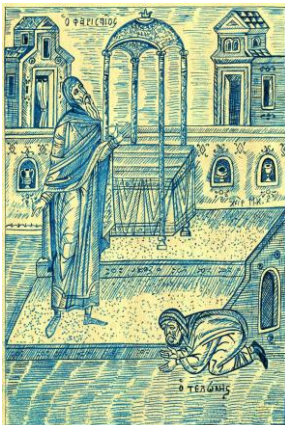
Ἄρχεται τὸ Τριώδιον.

Ἰωάννου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ ἐπὶ τῆς μνεΐας
τῆς α' καὶ β' εὐρέσεως τῆς Τιμίας κεφαλῆς αὐτοῦ.

ἔτος βον Τεύχος 240

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1. **Απόψε 6 μ.μ.** Πολιτιστική εκδήλωση «Τσάι» στο πνευματικό κέντρο της **ενορίας μας**.
2. Τρίτη 26 Φεβρουαρίου **7 – 9:30 π.μ.** Ὁρθρος καὶ Θ. Λειτουργία. Πορφυρίου Γάζης, Φωτεινῆς Σαμαρείτιδος.
5:30 μ.μ. Ιερά παράκληση στον Τίμιο Πρόδρομο. Θα τεθεῖ σε προσκύνηση παλαιὰ θαυματουργή εικόνα του Αγίου.
3. Παρασκευή 1 Μαρτίου **7-9:30 π.μ.** Ὁρθρος καὶ Θ. Λειτουργία. Ευδοκίας οσιομάρτυρος.
8:30 μ.μ. – 1:00 π.μ. Ιερά Αγγυρνία. Αγίου Νικολάου Πλανά. Θα τεθεῖ σε προσκύνηση τεμάχιο Ιερού Λειψάνου του Αγίου.

Τι τάχα είναι η ταπεινοφροσύνη;

Ανάμεσα στις παραβολές που είπε ο Ιησούς Χριστός είναι και η παραβολή του Τελώνη και του Φαρισαίου. Σ' αυτή την παραβολή ο ουράνιος Διδάσκαλος με απλά λόγια δίδαξε και είπε για την υπερηφάνεια και για την ταπεινοφροσύνη. Και η Εκκλησία, μπαινοντας στο Τριώδιο, διαβάζει την παραβολή αυτή, για να μας υπενθυμίσει πως η ταπεινοφροσύνη είναι το πρώτο σκαλοπάτι στην κλίμακα, που μας ανεβάζει στην πνευματική μας προκοπή και τελείωση. Το Τριώδιο, μέσα στο

εκκλησιαστικό έτος, είναι μία περίοδος προσευχής και μετάνοιας των ορθόδοξων χριστιανών από σήμερα ως την εορτή του Πάσχα. Αλλ' ας ακούσουμε την παραβολή του Τελώνη και του Φαρισαίου στη δική μας απλή γλώσσα.

«Είπε ο Κύριος αυτήν εδώ την παραβολή. «Δυό άνθρωποι ανέβηκαν στο ναό για να προσευχηθούν ο ένας Φαρισαίος και ο άλλος Τελώνης. Ο Φαρισαίος στάθηκε και προσευχόταν στον εαυτό του με αυτά τα λόγια. “Θεέ μου, σε ευχαριστώ, γιατί εγώ δεν είμαι σαν τους άλλους ανθρώπους, τους κλέφτες, τους άδικους, τους άτιμους ή και σαν τούτον εδώ τον Τελώνη· νηστεύω δυό φορές την εβδομάδα και δίνω το δέκατο απ’ όλα τα εισοδήματά μου”. Κι ο Τελώνης στεκόταν από μακριά και δεν ήθελε μηδέ τα μάτια του να σηκώσει στον ουρανό, μόνο χτυπούσε το στήθος του κι έλεγε· “Θεέ μου, συγχώρεσε με τον αμαρτωλό”. Σας λέγω λοιπόν πως αυτός κατέβηκε στο σπίτι του δικαιωμένος μπροστά στο Θεό παρά ο άλλος. Γιατί όποιος περηφανεύεται θα ταπεινωθεί κι όποιος ταπεινώνεται θα υψωθεί».

Ο Ιησούς Χριστός είπε την παραβολή του Τελώνη και του Φαρισαίου για να καταδικάσει την υπερηφάνεια. Είχε να κάνει με τους Φαρισαίους, που ήσαν άνθρωποι γεμάτοι εγωισμό και υπεροψία· πίστευαν για τον εαυτό τους πως ήσαν δίκαιοι και άγιοι, περιφρονούσαν τους άλλους ανθρώπους και τους έβλεπαν όλους αμαρτωλούς. Αλλά τέτοιοι Φαρισαίοι βέβαια δεν ήσαν μόνο τότε, μα υπάρχουν πάντα, γεμάτοι υποκρισία και φουσκωμένοι από εγωισμό και υπερηφάνεια· αυτοί είναι σίγουροι για την αγιοσύνη τους κι όλους τους άλλους τους βλέπουν αμαρτωλούς. Γιατί τέτοια είναι η υπερηφάνεια· τυφλώνει τους ανθρώπους και τους σηκώνει τα μυαλά, και τους κάνει να βλέπουν τον εαυτό τους εκείνον που δεν είναι. Μα τέτοιους ανθρώπους υπερόπτες και φαντασμένους δεν τους θέλει ο Θεός.

Έχεις εσύ τη γνώμη πως είσαι δίκαιος και άγιος, πως ξέρεις καλά και εφαρμόζεις πιστά το νόμο του Θεού· πως είσαι προσεκτικός κι αλάθευτος, πως μπορείς να ελέγχεις όλο τον κόσμο και πως δεν μπορούν να σε ψέξουν σε τίποτα. Βλέπεις αν είναι κανένα σκουπίδι στο μάτι του αδελφού σου και δεν βλέπεις το δοκάρι που είναι στο μάτι το δικό σου. Έτσι λοιπόν που το πιστεύεις για τον εαυτό σου κι έτσι που το θαρρείς για τους άλλους, βλέπεις τον εαυτό σου άγιο κι όλους τους άλλους αμαρτωλούς. Είναι πολλών λογίων η υπερηφάνεια των ανθρώπων, μα ο Ιησούς Χριστός με την παραβολή του Τελώνη και του Φαρισαίου μάς ομιλεί για την υπερηφάνεια, που πολλοί δείχνουν όχι πια απέναντι στους ανθρώπους, μα απέναντι στο Θεό και μάλιστα στην ώρα της προσευχής. Πάνε τάχα για να προσευχηθούν κι εκεί δείχνουν πως μήτε το Θεό σέβονται μήτε τους ανθρώπους αγαπούν. Δεν προσεύχονται για να ζητήσουν από το Θεό,

αλλά για να δώσουν· ας λένε «ευχαριστώ», αλλ' είναι σαν και να ζητούν να τους πει ο Θεός «ευχαριστώ» για την αρετή και την αγιοσύνη τους. Τέτοια προσευχή δεν τη δέχεται ο Θεός.

Αλλά ο Ιησούς Χριστός είτε την παραβολή του Τελώνη και του Φαρισαίου όχι μόνο για να καταδικάσει την υπερηφάνεια, αλλά και για να διδάξει την ταπεινοφροσύνη. Η ταπεινοφροσύνη είναι η πρώτη αρετή του χριστιανού και είναι το θεμέλιο, επάνω στο οποίο στεριώνεται και χτίζεται το οικοδόμημα όλων των αρετών. Και τί τάχα είναι η ταπεινοφροσύνη; Να έχουμε πάντα σωστή γνώση και γνώμη για τον εαυτό μας· να ξέρουμε τί είμαστε και τί δεν είμαστε. Όταν το ξέρουμε αυτό καλά, τότε βλέπουμε πως πάντα είμαστε πολύ λιγότερο απ' ό,τι θα μπορούσαμε να ήμασταν· τότε πειθόμαστε πως οι παραλείψεις και τα σφάλματά μας είναι πολύ περισσότερα και μεγαλύτερα από τις κάποιες τυχόν αρετές μας. Μα κι όταν είμαστε κάτι, κι αυτό δεν είναι δικό μας κατόρθωμα, γιατί ο Θεός είναι που μας δίνει και ζωή και υγεία και νου και περιστάσεις και τα πάντα. Γι' αυτό η θεία Γραφή λέγει· «Τί έχεις, που δεν το έλαβες; Κι αφού το έλαβες, τί λοιπόν καυχίσαι;».

Ταπεινοφροσύνη δεν είναι η ταπεινολογία· να μιλάς και να κάνεις τον ταπεινό, και μέσα σου να είσαι γεμάτος υπερηφάνεια. Ταπεινοφροσύνη αληθινή είναι του Τελώνη, όπως τον βλέπουμε στην παραβολή. Προσεύχεται και μηδέ τα μάτια του τολμά να σηκώσει στον ουρανό, μόνο χτυπά το στήθος του και λέγει τα ίδια λόγια· «Ο Θεός, ιλάσθητί μοι τω αμαρτωλώ». Γιατί η προσευχή του ταπεινού είναι ολιγόλογη και δεν ζητάει από το Θεό παρά το έλεός του. Ο ταπεινός δεν δικαιώνει τον εαυτό του ενώπιον του Θεού, μα τον καταδικάζει· και ζητάει όχι να τον αμείψει ο Θεός για την αρετή του, μα να τον λυπηθεί για τις αμαρτίες του. Γι' αυτό και η Εκκλησία, στη θεία Λειτουργία και σ' όλες τις ιερές Ακολουθίες λέγει πολλές φορές το «Κύριε, ελέησον». Αυτή είναι η πιο σύντομη κι η πιο θερμή απ' όλες τις προσευχές· είναι η προσευχή των ταπεινών και των αληθινά ευσεβών ανθρώπων, η προσευχή του Τελώνη. Τη μεγάλη απόσταση που μας χωρίζει από το Θεό, μόνο το έλεός του τη γεφυρώνει· μόνο το θείο έλεος, όταν το ζητούμε ειλικρινά και ταπεινά, μας δικαιώνει απέναντι του Θεού και μας σώζει.

Το ξέρουμε πολύ καλά πως τώρα οι άνθρωποι δεν έχουν διάθεση για να ακούσουν κήρυγμα της Εκκλησίας σαν το σημερινό. Κάπως αλλιώς θέλουν πολλοί και το κήρυγμα στον καιρό μας τάχα πιο συγχρονισμένο, πιο κοινωνικό και πιο πρακτικό. Αλλά η Εκκλησία, όταν σαν και σήμερα ανοίγει το Τριώδιο, ξέρει τί πρέπει να κηρύξει· πρέπει να καλέσει τους χριστιανούς σε πνευματική ετοιμασία για το Πάσχα. Και αρχίζει από πολύ μακριά, από την ταπεινοφροσύνη, που είναι το πρώτο σκαλοπάτι προς τα

επάνω, για κείνους βέβαια που ενδιαφέρονται για την πνευματική τους προκοπή. Εμείς κηρύξαμε προς όλους τους χριστιανούς, γιατί πιστεύουμε πως όλοι θέλουν και επιθυμούν το καλύτερο· και το καλύτερο για τον καθένα μας είναι η χάρη και η σωτηρία μας από το Θεό, την οποία και ευχόμαστε σε όλους. Αμήν.

Μητρ. Σερβίων και Κοζάνης Διονυσίου (+)

Η Α' και Β' εύρεση της Τιμίας Κεφαλής του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου

Η πρώτη εύρεση της Τιμίας Κεφαλής του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου έγινε στη Μαχαιρούντα, σε χώρο που ήταν κτισμένο το ανάκτορο του Βασιλιά Ηρώδη. Αφού η Ηρωδιάδα, η παράνομη σύζυγος του Ηρώδη έλαβε αυτό που ποθούσε, να δει δηλαδή «επί πίνακι» την αιματόβρεκτη κεφαλή του Προδρόμου, διέταξε να την θάψουν σ' ένα μέρος κοντά στο παλάτι, ώστε να μπορεί να πηγαίνει και να το καταπατεί, ικανοποιώντας έτσι το άσβεστο μίσος και την κακία της.

Στον τόπο εκείνο έμεινε θαμμένη, μέχρι την ημέρα που την ανακάλυψαν δύο μοναχοί από την Ανατολή, στους οποίους επανειλημμένα αποκαλύφθηκε ο Τιμιος Πρόδρομος. Μετά το θάνατο των μοναχών αυτών, τα ίχνη της Τιμίας Κάρας χάθηκαν. Βρέθηκε όμως και πάλι, επί αυτοκράτορα Ουαλεντινιανού, κρυμμένη μέσα σε μια στάμνα. Τότε μεταφέρθηκε από τον επίσκοπο Εμέσης Ουράνιο μέσα στο ναό της περιοχής, όπου επιτελούσε πολλά θαύματα.

Πατερικά Λόγια

Η απιστία προέρχεται από την υπερηφάνεια. Ο υπερήφανος ισχυρίζεται πως θα γνωρίσει τα πάντα με το νου και την επιστήμη, αλλά η γνώση του Θεού παραμένει ανέφικτη γι' αυτόν, γιατί ο Θεός γνωρίζεται μόνο με την αποκάλυψη του Αγίου Πνεύματος.

(Άγιος Σιλουανός)